

w którym dokonano sprostowania rozmiarów sprzedaży.";

- 7) § 18 skreśla się;
 8) § 19 otrzymuje brzmienie:
 „§ 19. Ostatecznego rozliczenia dotacji dokonuje się za okres roku kalendarzowego, na podstawie danych

wynikających z obliczenia, o którym mowa w § 17 ust. 1, na koniec grudnia.";

- 9) załączniki nr 4 i 7 do zarządzenia skreśla się.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1969 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

76

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 19 lutego 1969 r.

w sprawie warunków technicznych, którym powinny odpowiadać dopuszczone do obrotu przenośne metalowe piece trocinowe.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy przenośnych metalowych pieców trocinowych podłączanych do komina o wysokości co najmniej 2,5 m, przeznaczonych do ogrzewania pomieszczeń i przystosowanych do spalania odpadów drzewnych w postaci wiórów i trocin o wartości opałowej nie mniejszej niż 3000 kcal/kg (12500 MJ/kg) oraz osiągających najniższą wydajność cieplną przy ciągu kominowym 0,5 milimetra słupa wody i zapewniających co najmniej dwunastogodzinny okres spalania jednorazowo nałożonej porcji paliwa.

§ 2. 1. Dopuszczone do obrotu przenośne metalowe piece trocinowe (§ 1) powinny ze względu na racjonalne i oszczędne użytkowanie paliw i energii odpowiadać „Warunkom technicznym przenośnych metalowych pieców trocinowych”.

2. Warunki techniczne, o których mowa w ust. 1, wydane będą w formie odrębnej broszury przez Państwowy Inspektorat Gospodarki Paliwowo-Energetycznej.

§ 3. Przenośne metalowe piece trocinowe (§ 1) uznaje się za wyprodukowane zgodnie z warunkami technicznymi określonymi w § 2, jeżeli w wyniku badań technicznych przeprowadzonych w sposób i w zakresie podanym w „Warunkach technicznych przenośnych metalowych pieców trocinowych” uzyskają pozytywną ocenę jednostek opiniujących, o których mowa w zarządzeniu Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 1 marca 1966 r. w sprawie dopuszczania do ruchu lub do obrotu niektórych urządzeń energetycznych oraz obowiązku ich oznaczania (Monitor Polski z 1966 r. Nr 9, poz. 65 i z 1968 r. Nr 46, poz. 323).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1969 r.

Minister Górnictwa i Energetyki: J. Mitrega

77

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 13 lutego 1969 r.

w sprawie trybu opiniowania dokumentacji inwestycji w zakresie wymagań sanitarno-higienicznych.

Na podstawie § 4 ust. 3 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 30 maja 1967 r. w sprawie trybu opiniowania dokumentacji inwestycji w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymagań sanitarno-higienicznych (Monitor Polski Nr 37, poz. 178) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązek uzyskania w trakcie sporządzania dokumentacji inwestycji opinii rzeczoznawcy do spraw sanitarno-higienicznych dotyczy odpowiednio planu zagospodarowania przestrzennego terenu, części lub całości rozwiązania projektów architektoniczno-budowlanych, technologicznych oraz instalacji sanitarnych.

2. Opinia określona w ust. 1 jest wydawana z punktu widzenia wymagań sanitarno-higienicznych i powinna zawierać ocenę:

- 1) w planie zagospodarowania przestrzennego terenu:
 a) odległości pomiędzy poszczególnymi lokalnymi urządzeniami, służącymi do zaopatrzenia w wodę, groma-

dzenia i unieszkodliwienia nieczystości, odległości pomiędzy budynkami oraz odległości tych urządzeń od budynków i od granic działki (terenu),

b) sposobu zagospodarowania zieleni;

2) w projekcie architektoniczno-budowlanym:

a) programu, rozwiązania funkcjonalnego, oświetlenia i wentylacji naturalnej, wykończenia wnętrza oraz wyposażenia w urządzenia i przybory sanitarne,

b) zabezpieczenia przeciwakustycznego;

3) w projekcie technologicznym — zabezpieczenia przed zagrożeniem środowiska wewnętrznego i otoczenia;

4) w projekcie instalacji sanitarnych:

a) wentylacji, klimatyzacji i centralnego ogrzewania w zakresie wpływu przewidywanych rozwiązań na wilgotność, temperaturę, zanieczyszczenia i prędkość ruchu powietrza w środowisku wewnętrznym oraz głośność tego środowiska;

b) wodociągów, kanalizacji i ciepłej wody w zakresie doboru urządzeń i przyborów sanitarnych oraz wyboru punktów i parametrów ciepłej wody zależnie od jej przeznaczenia.

3. Nie podlegają opiniowaniu przez rzeczoznawców:

- 1) lokalizacja szczegółowa inwestycji,
- 2) zagadnienie gospodarki wodno-ściekowej obiektów projektowanych na terenach nie uzbrojonych, tj. lokalne urządzenia źródeł zaopatrzenia w wodę oraz lokalne urządzenia do unieszkodliwiania nieczystości, z wyjątkiem oceny:
 - a) prawidłowości położenia tych urządzeń w stosunku do innych obiektów znajdujących się na działce,
 - b) urządzeń szczególnych do gromadzenia ścieków usuwanych okresowo środkami transportowymi oraz
 - c) urządzeń do mechanicznego oczyszczania ścieków,
- 3) oddziaływanie projektowanej inwestycji na stopień zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego,
- 4) projekty obiektów zawartych w wykazie ustalonym przez Głównego Inspektora Sanitarnego na podstawie § 6 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 30 maja 1967 r. w sprawie trybu opiniowania dokumentacji inwestycji w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymagań sanitarno-higienicznych (Monitor Polski Nr 37, poz. 178).

§ 2. 1. Opiniowanie projektu (§ 1) powinno być dokonywane w czasie opracowywania dokumentacji inwestycji.

2. Dokumentacja inwestycji powinna być opiniowana przez rzeczoznawcę do spraw sanitarno-higienicznych w stadium projektu wstępnego, a w razie opracowania projektu jednostadiowego — w stadium projektu technicznego inwestycji.

§ 3. Do projektów przekazywanych rzeczoznawcy do spraw sanitarno-higienicznych w celu zaopiniowania powinny być dołączone dokumenty stwierdzające uzgodnienie:

- 1) lokalizacji szczegółowej inwestycji — z właściwym państwowym inspektorem sanitarnym oraz — w zależności od rodzaju zakładu — ponadto z organem do spraw ochrony powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem;
- 2) projektu urządzeń lokalnych związanych z poborem i uzdatnianiem wody do picia — z właściwym terenowo państwowym inspektorem sanitarnym;
- 3) projektu wentylacji i kotłowni, w zakresie wpływu emisji zanieczyszczeń odprowadzanych do powietrza atmo-

sferycznego oraz oddziaływania projektowanej inwestycji na stopień zanieczyszczenia powietrza — z organem do spraw ochrony powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem.

§ 4. Podstawę do zaopiniowania projektów wewnętrznych instalacji sanitarnych stanowi uzgodniona część technologiczna i budowlana projektu inwestycji.

§ 5. Nie uwzględnione zalecenia, wydane w czasie opiniowania projektu, rzeczoznawca do spraw sanitarno-higienicznych zamieszcza jako zastrzeżenia w formie klauzuli (opinii) dotyczącej przedstawionego mu projektu.

§ 6. Biuro projektów może uznać zastrzeżenia rzeczoznawcy do spraw sanitarno-higienicznych za nieuzasadnione i wystąpić do państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego (państwowego inspektora sanitarnego miasta wyłączonego z województwa) o rozstrzygnięcie sprawy.

§ 7. Zaopiniowany projekt zaopatrzuje się w klauzulę uzgodnienia, która powinna być umieszczona na odbitce podstawowego rzutu obiektu. Klauzulę uzgodnienia zamieszcza się na trzech egzemplarzach dokumentacji.

§ 8. 1. Rzeczoznawca obowiązany jest prowadzić ewidencję opiniowanych projektów w „Książce ewidencji opiniowanych projektów”, zawierającej następujące pozycje:

- 1) liczba dziennika,
- 2) kolejny numer opinii,
- 3) tytuł dokumentacji,
- 4) nazwa obiektu (jeżeli inwestycja obejmuje szereg obiektów),
- 5) określenie województwa,
- 6) autor i generalny projektant,
- 7) stadium dokumentacji,
- 8) branża,
- 9) data wpływu dokumentacji,
- 10) data wydania opinii,
- 11) rodzaj opinii,
- 12) zalecenia wydane w czasie opiniowania projektu,
- 13) uwagi.

2. Ponadto do obowiązków rzeczoznawcy należy branie udziału w naradach i kursach szkoleniowych, organizowanych przez Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej w celu bieżącego zaznajomienia się z określonymi przez Głównego Inspektora Sanitarnego kierunkami opiniowania dokumentacji inwestycji.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*

78

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 12 stycznia 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia niektórych elementów kalkulacji kosztów przy ustalaniu cen artykułów wytwarzanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie § 1 uchwały nr 122 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1966 r. w sprawie zasad kalkulacji niektórych kosztów przy ustalaniu cen artykułów i usług wykonywanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski Nr 26, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 26 lipca 1966 r. w sprawie określenia niektórych elementów kalkulacji kosztów przy ustalaniu cen artykułów wytwarzanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski Nr 39, poz. 197) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:
„w sprawie określenia niektórych elementów kalkulacji kosztów przy ustalaniu cen artykułów oraz usług (robót)

przemysłowych, wykonywanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej”;

- 2) dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Zasady określania elementów kalkulacji kosztów przy ustalaniu cen artykułów stosuje się odpowiednio przy ustalaniu cen usług (robót) o charakterze przemysłowym, wykonywanych na zlecenie jednostek gospodarki uspołecznionej przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.”;

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

W. Lechowicz